

Temat: Znaczenie Eucharystii dla formacji życia rodzinnego i małżeńskiego
- Motto : “Tu i teraz, radośni silni i ufni w Bogu”

1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania....

2. Wprowadzenie do tematu:

“Zgromadzeni na świętej wieczerzy”, to tytuł programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce na kolejny rok liturgiczny, który rozpocznie się w pierwszą niedzielę Adwentu. A jego mottem są słowa: “Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba” (J. 6,32). Rok ten będzie drugim etapem trzyletniego programu duszpasterskiego pod hasłem: „Eucharystia daje życie”. Jego zasadniczym celem jest pogłębienie wśród wiernych znaczenia tajemnicy Eucharystii jako centrum życia chrześcijańskiego, rozumienia symboliki celebracji eucharystycznych i częstego uczestnictwa w nich. Również i my jako rodzina szensztacka w Polsce chcemy włączyć się w tą tematykę dotyczącą Eucharystii w myśl naszego motto: Tu i teraz... - w przeżywaniu Eucharystii w codziennym życiu małżeńskim i rodzinnym.

“W drugim roku realizacji programu (2020/21) będziemy chcieli skoncentrować się na sprawowaniu Eucharystii, stąd właśnie hasło: „Zgromadzeni na świętej wieczerzy”. Chcemy pogłębić ars celebrandi, a więc to wszystko, co związane jest z pięknem sprawowanej liturgii. Dlatego ważne także będzie usuwanie z przestrzeni sacrum Eucharystii tego, co desakralizuje, zaciemnia prawdę o niej – wyjaśnia ks. Abp Wiktor Skworec, przewodniczący Komisji ds. Duszpasterstwa KEP w Polsce, powinien zrobić wszystko, aby Eucharystia – liturgiczne zgromadzenie wokół Jezusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego – stawało się dla jej uczestników doświadczeniem wiary i rzeczywiście było spotkaniem z Osobą samego Chrystusa. Tego zadania nie jesteśmy w stanie zrealizować bez osobistej wiary i wiary wspólnoty Kościoła, która celebrowa Eucharystię zgodnie ustalonymi normami, wyrażonymi chociażby we Ogólnym wprowadzeniu do mszału rzymskiego” – podsumowuje metropolita katowicki.

Dlatego włączając się w program duszpasterski, pragniemy pochylić się na kilku spotkaniach nad tym, jakże ważnym tematem Eucharystii i Jego znaczenia w życiu rodzinnym.

Nasz Założyciel o. Józef Kentenich w książce w "Poniedziałek wieczore" w wykładzie z 22 stycznia 1956 r, na str. 67, kieruje do nas słowa: ***”W przyszłości chcielibyśmy w naszych konferencjach zwrócić większą uwagę na Mszę Św., by nie stała się zwykłym przyzwyczajeniem. Komunia św. powinna stać się osobowym spotkaniem ze Zbawicielem. Chcemy przygotowywać się na to spotkanie przez cały dzień. W czasie ofiarowania chcemy złożyć na patenie nasze słabości, nasze troski i grzechy”.***

CZYM ZATEM JEST EUCHARYSTIA DLA RODZINY DLA MAŁŻEŃSTWA ?

Eucharystia jest sakramentem, w którym Chrystus daje życie i miłość, a rodzina daje również życie i miłość nowym ludziom, którzy od chrztu świętego stają się przybranymi dziećmi Bożymi. Można zatem powiedzieć, że tak Eucharystia, jak i małżeństwo są sakramentami życia i miłości.

Eucharystia jest niewątpliwie spotkaniem z Chrystusem i najwyższą formą modlitwy, jaką człowiek może zanosić do Boga. Jednak świadome i czynne uczestnictwo w misterium eucharystycznym ma również przełożenie na codzienne życie człowieka. Szczególnie uwypukla się to w relacjach małżeńskich, które stanowią jej praktyczną stronę.

W Eucharystii małżonkowie, którym Bóg pobłogosławił, znajdują pomoc we właściwym prowadzeniu życia rodzinnego. Tutaj też odnajdują swe korzenie, z których wyrasta, odnawia się oraz ożywia ich małżeńskie przymierze. Jak każda rodzina jest przyrodzonym fundamentem życia społecznego, tak też Eucharystia jest nadprzyrodzonym fundamentem życia rodziny. Bez rodziny nie ma Eucharystii, ponieważ Chrystus - Hostia nie daje się nam inaczej jak przez kapłanów, których daje z kolei rodzina. Bez Eucharystii nie ma pełni życia rodzinnego, ponieważ osoba ludzka znajduje swą pełnię w łączności z Chrystusem. Pomiędzy Eucharystią a sakramentem małżeństwa istnieje także duże podobieństwo na płaszczyźnie ich trwałości. Trwają one bowiem nie tylko w momencie sprawowania, ale również i po przemianieniu sakramentalnej czynności. Eucharystia trwa od momentu przeistoczenia chleba i wina w Ciało i Krew Pana Jezusa aż dotąd, dopóki istnieją postacie chleba i wina. Podobnie i małżeństwo trwa od chwili jego zawarcia aż do kresu życia obojga małżonków.

Warto zajrzeć w głąb „serca” swojego małżeństwa i rodziny, by odnaleźć na nowo miejsce, jakie zajmuje w nim Eucharystia.

- **praca w grupach z tekstami** – dajemy odpowiedni czas – wspólne dzielenie się:
Rodziny otrzymują teksty – patrz załącznik – możemy wybrać te które uważamy. Przygotować można po kilka tekstów, by uczestnicy spotkania mieli je przed sobą. Prosimy by po przeczytaniu tekstów odpowiedzieli na pytanie :

Co łączy Eucharystię oraz małżeństwo i rodzinę?

- *Podsumowanie wypowiedzi rodzin.*

3. Zasadnicza treść spotkania:

Na stałe wkomponowana Eucharystia w życie człowieka pomaga mu w wielu życiowych kwestiach:

- pomaga przejść od obojętności do gorliwości;
- pomaga przejść od nienawiści do miłości;
- pomaga przejść od grzechu do nawrócenia.

Dobrze przeżyta Eucharystia jest „chlebem na drogę” – pokarmem, który wzmacnia duchowe i fizyczne siły człowieka w zmaganiu się z codziennością, by przekładać miłość ukrytą w Najświętszym Sakramencie na widzialną miłość do drugiego człowieka. W każdej bowiem Eucharystii Chrystus karmi swoich wiernych ze stołu słowa i chleba. Uczestnik eucharystycznego

spotkania czerpie najpierw mądrość płynącą ze słowa Bożego, która wskazuje mu na sposób życia i postępowania. Z drugiego zaś stołu czerpie siły duchowe do wprowadzania usłyszanego słowa w swoje życie. W ten sposób Eucharystia, daje człowiekowi pełnię pokarmu, który wyposaża go na drogę codzienności.

→ **Wpływ Eucharystii na życie małżeńsko -rodzinne można ująć w potrójnym kluczu:**

- **Eucharystia – sakramentem miłości.** Dzięki Mszy świętej i Komunii świętej dochodzi do połączenia wysiłków w spełnianiu swych codziennych obowiązków. Najświętsza Eucharystia staje się dla obojga bodźcem do uświadomienia sobie odpowiedzialności, jaka na małżonkach spoczywa wobec siebie i dzieci. Eucharystia, która sama jest sakramentem miłości Boga do człowieka, staje się motywem pobudzającym ich wzajemną miłość, dzięki miłości Bożej, która emanuje z każdej Mszy świętej. Małżonkowie pobudzeni tą prawdą, pragną wprowadzać Boga do swojego życia i Nim kierować się w swoim codziennym postępowaniu i wyborach moralnych.

W Eucharystii – sakramencie miłości Boga do człowieka, małżonkowie odnajdują wzór miłości i wzajemnego dawania siebie w darze. Sakrament Eucharystii został bowiem ustanowiony w dramatycznych okolicznościach Ostatniej Wieczerzy. (por. Mt 26,26-27; 1Kor 11,23-26), po której Jezus został pojmany, skazany w bardzo szybkim procesie i ukrzyżowany. Całość tych zbawczych wydarzeń staje się tłem, na którym rysuje się prawdziwa rzeczywistość Eucharystii. Czerpiąc zatem z owoców Eucharystii człowiek staje się uczestnikiem i protagonistą zbawczych wydarzeń krzyża. Małżonkowie uczestnicząc w Eucharystii uczą się tej bezinteresownej miłości aż po heroizm krzyża. Przystępując do Komunii świętej umacniają swoje relacje, wyzwalają się od egoizmu i potrafią w świetle Chrystusowego krzyża widzieć różne trudności życia małżeńskiego. Pogłębienia miłości altruistycznej i ofiarnej, gotowej do nieustannych pytań:

- co jeszcze mogę dla ciebie zrobić?
- w czym ci mogę pomóc?
- co musimy zrobić, żeby było nam ze sobą jeszcze lepiej?
- Tej miłości, która zna i często używa słowa: proszę, przepraszam, dziękuję, natomiast wyrzucił ze swego słownika zdania typu:
  - nie mam czasu;
  - nie chce mi się;
  - zrobię potem lub zaraz.

Częsta Eucharystia staje się dla małżonków pożywką, na której wzrasta i rozwija się ich przymierze miłości i jedności (por. FC, 57). Autentyczna miłość jest kluczem, który otwiera tajemnice Eucharystii – sakramentu miłości.

- **Eucharystia – ofiara Chrystusa.** Eucharystia stanowi także wsparcie w dźwiganie krzyża codzienności: obowiązków, trudności, chwil kryzysu czy nieporozumień. Pomaga w akceptacji wszelkich cierpień i doświadczeń losu w duchu nadprzyrodzonego posłuszeństwa woli Bożej.

- Eucharystia – ratunek człowieka. Eucharystia jest także ratunkiem dla niewinnej strony, gdy współmałżonek całkowicie nie zasługuje na miłość lub wybiera życie z kimś innym. Wtedy właśnie Eucharystia daje siły do trwania w wierności złożonym obietnicom.

Te dwa sakramenty: **Eucharystia i małżeństwo**, w praktyce codziennego życia nieustannie się przenikają i dopełniają.

Małżonkowie korzystając z dobrodziejstwa Eucharystii muszą nauczyć się historycznej pamięci, która w odpowiedniej chwili przywoła wydarzenia, zarówno te z życia Chrystusa (słowa i czyny), jak i zbawcze wydarzenia z ich osobistego życia. Umysłowienie sobie Bożych interwencji, które dokonały się w dziejach świata i osobistym życiu małżonków, ułatwia powtórne przeżywanie i uobecnianie w swoim życiu wszystkich zbawczych wydarzeń. Mogą to być zatem podobne sytuacje z przeszłości, które wtedy zostały rozwiązane dzięki właściwemu sposobowi reagowania, konkretne słowa i czyny Chrystusa, złożone obietnice w dniu zaślubin czy inne wydarzenie, które może posłużyć jako przykład i wskazanie dla terażniejszości.

Eucharystia stanowi konieczną pomoc do życia w pełni chrześcijańskiego. Czerpanie ze stołu słowa oraz Ciała i Krwi Chrystusa umacnia człowieka do podejmowania codziennych zadań i obowiązków w miłości do Boga i drugiego człowieka.

→ **Pobożność eucharystyczna małżonków**

Chrześcijańscy małżonkowie winni być przeniknięci pobożnością eucharystyczną, która przejawia się przede wszystkim w przepojeniu swego codziennego życia duchem Eucharystii, która swe źródło ma w zbawczej mocy krzyża i wyraża się poprzez miłość, ofiarę z siebie oraz gotowość pełnienia woli Bożej. Jednym z zasadniczych przejawów tej pobożności jest czynne uczestnictwo w ofierze Mszy świętej. To uczestnictwo wyraża się poprzez:

- Małżonkowie pozwalają kształtować się poprzez słowo Boże, używając do tego wszystkich swoich władz. Bóg, który przychodzi do małżonków w swoim słowie, kształtuje w ich otwartych sercach i umysłach postawę ewangeliczną i otwartość na dzieło zbawienia. Małżonkowie podczas celebracji eucharystycznej winni przyjąć postawę „uczestnictwa słuchającego”, które poprowadzi ich do zachwyty cudami Bożego (*mirabilia Dei*) działania.
- Małżonkowie w każdej Mszy świętej powinni składać Bogu swe osobiste dziękczynienie i ciągłym wielbieniem Go za wszystko. Całe bowiem poznanie Boga (nauka o Nim) winna prowadzić do dziękczynienia. Im mąż i żona bardziej doświadczenia i poznają Boga, tym bardziej stają się poznawanym – Bóg przenika do ich życia i przemienia ich sposób myślenia i działania. Eucharystia (gr. *eucharistein* – dziękczynienie) sprowadza się do przybliżania się do ołtarza, by wraz z wielbiącą ofiarą Chrystusa złożyć własne dziękczynienie.
- Małżonkowie składając wraz z kapłanem nieskalaną Hostię, uczą się składać siebie samych w ofierze, jako pełnoprawni uczestnicy kapłańskiej funkcji Chrystusa, w którą zostali włączeni na mocy sakramentu chrztu. W ten sposób stają się oni współofiarnikami, którzy przez kapłana i wraz z nim składają na ołtarzu siebie samych.

Dzięki tak pełnemu zaangażowaniu w akcję liturgiczną każdej Mszy świętej, małżonkowie otrzymują właściwe dla sakramentu Ciała i Krwi Chrystusa owoce.

Eucharystia jest nauczycielką życia małżeńskiego, na które składają się różne elementy dnia codziennego. Każda bowiem Eucharystia znajduje swe przełożenie na wiele okoliczności codziennego życia pary małżeńskiej.

→ **Znaczenie Niedzielnej Eucharystii w życiu rodzinnym i małżeńskim**

W całotygodniowej pogoni za tysiącami spraw, małżonkowie na ogół uczestniczą w ofierze Mszy świętej w niedzielę, która ma szczególne znaczenie dla ich życia. Dzień ten, kiedy wszyscy domownicy pozostają w domu, może stanowić doskonałą okazję do pogłębienia więzi rodzinnych oraz wyrażenia wdzięczności Bogu za wszystkie dobrodziejstwa minionego tygodnia. Niedziela jest także dniem, gdy swoją refleksją wierzący winni objąć sens swego życia. „Niedziela – dzień, w którym Pan odpoczął po trudzie tworzenia świata i człowieka. Niedziela – dzień, w którym Chrystus po odkupieńczej męce i śmierci zmartwychwstał. Niedziela – dzień, w którym na Apostołów zebranych w Wieczerniku zstąpił Duch Święty, napełniając ich swoją mocą. Niedziela – dzień, w którym człowiek staje wobec wieczności i kieruje swoje myśli ku świętości. Niedziela – dzień Eucharystii, w której Chrystus zawarł całą swoją miłość do człowieka. Niedziela – dzień, w którym rodzina cieszy się jednością i miłością, darem bycia ze sobą. Niedziela – dzień, w którym człowiek zatapia się w kontemplacji wielkich dzieł Bożych” (J. Szyran).

4. Podsumowanie:

→ **Eucharystia daje Jezusa**

Chrystus w każdej Eucharystii, podczas której małżonkowie uczestniczą w sposób czynny i pełny, przenika ich serca swą miłością (inkorporacja). Małżonkowie w pewnym sensie stają się „posiadaczami” Jezusa, którego przynoszą do swego domu i do swego życia rodzinnego. Dzięki częstej Komunii świętej już nie są sami w swoich problemach i rozterkach życiowych, gdyż mogą czerpać z Jego mocy i Nim się radować (por. KKK 1392).

→ **Eucharystia – miłość w praktyce**

Eucharystia jako ofiara Chrystusa z miłości, uczy również małżonków ducha miłości, oddania siebie i ofiary:

- kompromis;
- rezygnacja z siebie dla dobra rodziny;
- poświęcenie dla współmałżonka;
- wspólnota na wszystkich płaszczyznach życia;
- współodczuwanie z małżonkiem;
- wzajemna troska i dobroć.

Te zasadnicze elementy stanowią niejako treść złożonej w dniu zaślubin przysięgi. Miłość, którą Chrystus obdarza swój Kościół (por. Ef 5,31-32) ma charakter uświęcający – oczyszcza z wszelkich wad i słabości oraz udoskonala według najwyższego Ideału.

→ **Bycie Chrystusami**

Małżonkowie otrzymując w Eucharystii Jezusa, podejmują imperatyw wzajemnego uświęcania siebie poprzez niesioną sobie pomoc w uwalnianiu się od win i wad oraz rozwijaniu darów przyrodzonych i nadprzyrodzonych. W tym kontekście mąż i żona są otwarci na pewne formy korekt i delikatnych uwag, które winny mieć na celu, nie krytykę, lecz doprowadzenie drugiej strony do lepszego życia i dobrego czynu. W ten sposób mąż i żona we właściwy sobie sposób stają się widzialnym obrazem Boga – w pewnym sensie winni stać się dla siebie Chrystusami. Takie podejście w relacjach małżeńskich jest wyrazem wzajemnej odpowiedzialności, co wymaga od nich poświęcenia i ofiary. Ten duch ofiary wymownie koreluje z ofiarą krzyża, której małżonkowie doświadczają podczas każdej Eucharystii, ucząc się na przykładzie Boskiego Mistrza realizacji swego powołania do miłości małżeńskiej.

5. Sugestie do postanowienia czy też duchowej pracy w ciągu miesiąca:

o **dialog małżeński na temat:**

"Jaką rolę zajmuje w naszym życiu Msza św., jaki ona ma wpływ na nasze życie?"

Jak wygląda nasze przygotowanie do uczestnictwa we Mszy św. (np. nieco wcześniejsze przybycie do kościoła, wyciszenie wewnętrzne poprzez modlitwę, uświadomienie sobie, z jakimi pragnieniami przychodzimy na Eucharystię)? Czy dzielimy się wzajemnie naszym przeżywaniem Eucharystii, radościami z Niej wynikającymi, pragnieniami, trudnościami? Jak Msza św. kształtuje nasze wzajemne relacje małżeńskie, rodzinne, inne?

o **Propozycja postanowienia:**

- np. spotkanie z Chrystusem Eucharystycznym na Adoracji (np. raz w tygodniu, przez pół godziny, ale regularnie);
- np. uczestnictwo we Mszy św. poza niedzielą w konkretnej intencji (np. trudnego współpracownika, trudnej sytuacji któregoś z małżeństw, choroby kogoś bliskiego itd.) i duchowe złożenie tego człowieka, czy sytuacji na ołtarzu wraz z darami chleba i wina;

Opr. s. *M. Eleonora Dzimiera*

Materiały źródłowe:

1. **Tłumaczenie** (Chodzi o teksty w załączniku) M. Lidii – z konspektu - Eucharystia jako źródło i < ikona > miłości małżeńskiej i rodzinnej: (Załącznik ;J. Kentenich, Maryjna pedagogika małżeństwa)
2. Program duszpasterski 2020/21: „Zgromadzeni na świętej wieczerzy” - wypowiedź Abp Wiktor Sworc
3. Mieczysław Ozorowski: Małżeństwo i Eucharystia jako znaki Bożej miłości: Studia nad Rodziną 8/1 (14), 77-89.
4. Z zeszytów Kościoła Domowego.
5. W Poniedziałek Wieczorem – *Życie przymierzem Miłości -1* – W wykładach o. Założyciel kilka razy nawiązuje do Eucharystii.

DODATEK : Można jeszcze ukazać Maryję jako Niewiastę Eucharystii, nawiązać do objawień Cataliny RIVAS i wykorzystać spektakl teatralny: Tajemnica Eucharystii

Jeśli chcemy odkryć ścisłą więź istniejącą między Kościołem i Eucharystią w całym jej bogactwie, nie możemy zapomnieć o Maryi, Matce i wzorze Kościoła. Maryja zawsze jest z Jezusem i Ona też zawsze prowadzi nas do Jezusa. Ilekroć jesteśmy przy Matce Zbawiciela, tylekroć jesteśmy także przy Jezusie. W Liście Apostolskim Rosarium Virginis Mariae, uznając Najświętszą Dziewicę za Mistrzynię w kontemplacji oblicza Chrystusa, Jan Paweł II włączył do Tajemnic Światła również ustanowienie Eucharystii. „Maryja – uzasadniał papież – może nas prowadzić ku temu Najświętszemu Sakramentowi, ponieważ jest z nim głęboko związana”. Jan Paweł II, który powierzył się całkowicie Maryi, pisze o tym szerzej w encyklice Ecclesia de Eucharistia. Do tematu kontemplacji Oblicza Chrystusa Jan Paweł II powracał także w Liście apostolskim Mane nobiscum Domine na Rok Eucharystii. Zachęcając wiernych do przywiązywania szczególnego znaczenia do Eucharystii niedzielnej i do samej niedzieli, przeżywanej jako specjalny dzień wiary, dzień zmartwychwstania Pana i daru Ducha Świętego. Maryja jest Niewiastą Eucharystii w całym swoim życiu. Kościół, patrząc na Maryję jako na swój wzór, jest wezwany do naśladowania Matki Jezusa także w odniesieniu do Najświętszej Tajemnicy”. Rzeczywiście Eucharystia jest tajemnicą wiary. Tajemnica ta przewyższa nasz intelekt, nasze zdolności poznawcze, a przez to zmusza do jak najpełniejszej uległości Słowu Bożemu.